

Nápady mého strýčka.

Sděluje Jan Šotek.

Nu tak, tu to máme — začal s nemalou živostí tentokrát strýček — socialistický stát, či vlastně anarchicko-socialní společnost nalezá se už ve skutečném porodu, aniž by buď posmívání, nenávidění neb obávání socialisté, anarchisté či anarchičtí socialisté měli o to nejmenší zásluhu. Těhle se dějou nyní věci, hochu, že člověk ani z úžasu nevyčká. Co zatím placení halapartníci, vládnoucí kapitalistické třídy a její duchovní nedochůdka, jichž, za příkladem jiných vládnoucích rodů, stavů a tříd, má nezásadnou hojnost, potýkají se s opravivými a podvratnými živly socialistickými a anarchickými — studují její řídicí duchové po tichu a horlivě národohospodářské nauky obou těchto opravných a revolučních frakcí a v zájmu své třídy do života je uvádějí. Jsouť obchodní kombinace a trusty podniky čistě sociální, co zásady hlavní se týče — přirozené dítka sociálního učení. Páni pouze ukradli myšlenky dělnických a sociálních reformátorů a využívali je pro sebe, v okamžiku, kdy už jim samým hrozila zkáza z divoké a ničivé konkurence. Však o tom už jsme spolu hovořili. Co dnes s sebou sděliti mám, je nový, neočekávaný, dalekosáhlý, ale přeci jen přirozený, důsledný krok v tom už nastoupeném směru. Nejednám o nic jiného, než o všochnárodní organizaci, o spojení všech obchodních a průmyslových kombinací a trustů v jednu velkou hospodářskou společnost, která by v čele stála všemu hospodářskému životu celého národa, vše vedla a řídila ve shodě a souladu, ku do sažení co možno největšího výkonu při největší úspoře materiálu i síly. Jestli tohle není sociální stát par excellence v kapitalistickém vydání, pak věru celému tomu socialismu za mák nerozumím. Je to úplná, do všech důsledků provedená organizace práce, o níž největší a nejlepší duchové snili od počátku, kdy roztržďováním a hned zase spojováním práce začal nový věk větších výtěžků se domáhati. Bude to ideál budoucnosti — konečný cíl panujícího hospodářského ducha a směru. V tom je vidět tu mocnou logiku činnosti, tu neviditelnou ruku, která námí vládne, bez ohledu na věru neb nevěru — ten rozhodující vliv prvního skutku, to nevyhnutelné B za vysloveným A. Kombinace a trusty svou celou povahou či přirozeností neodolatelně tíhnou ku vyššímu stupni organizace, neb bez ní výhody jejich nejsou úplné. Jak právě ve svém anglickém deníku čtu, pochopil tuto skutečnost a tedy pravdu jakýsi pan Russell Thompson v Clevelandu a získal několik vtipných kapitalistických hlav pro ni, založil už a inkorporoval v tomto úkolu věkopamatném státu New Jersey veritální společnost, jejíž účelem jest spojení všech kombinací a trustů v jednu velkou jednotu — tedy jaksi "Jumbo" trust. Ba, to bude jinský obr, než byl ten Barnumův slon! — O potřebě a výhodách takového "obtrustru" vyslovil se p. Thompson asi v tato slova: "Obchodní či hospodářská soustava, v níž jednotlivé závody nejsou v ústrojném spojení, není schopna využítkovati více než jen malou část dosažitelné síly průmyslové, kdežto v důkladném spojení největší část její dala by se využítkovati a rozmnožila by bohatství v míře tak veliké, že by celá společnost vzala následkem toho na sebe zcela jinou tvářnost." — Pan Thompson vydává tuto svoji ideu za základ "nové národohospodářské školy", v čemž ovšem jen potud má pravdu, pokud nechce jmenovati zakladatele této školy, jimiž bez odporu jsou socialističtí myslitelé národohospodářští. Jestli pan Thompson opravdu myslí, že on, neb nějaký jeho kapitalistický kamarád novou tuto učinnost na svět přivede, tedy se hrozně mýlí. Tu znají v Evropě snad už i děti socialistických rodičů, neb o ní opírá se jejich spása i naděje — sociální stát neb v duchu anarchistického sociálního státu, neb státní organizace. Thompsonův obtrustrus bude pouze organizací hospodářskou a tedy zrovna podle anarchistického srdce. A co až to všechno spojí a do nejlepšího "working order" uvedou? — Ostatně-li nynější poměr mezi zaměstnavateli a zaměstnanci, bude to ideál všeho vykořisťování, vůči němuž otrocky i feudalistický systém bude horším jeháňkem. A posuďte i politická vláda sama

sebou upadne mu v kln, bude to nejdokonalejší obraz všeho despotismu, v jehož krvavé zář stkvíti se bude jako učiněné neviňátko i ta nejhorší libo- a krutovláda. Zavede-li se ale rovnost občanská, uznána zde v politickém životě, i do života hospodářského, a rozdíl mezi pány a dělníky přestane, bude veliké toto dílo lidského důmyslu, podporovaného logikou dějin, tou dávnou vytoženou spásou utlačovaného člověka — tím nebem, o němž se snilo, že srdce ždalo, však krutý svět, co pozemskou nemožnost, až za hrob kladl. Ano, tím nebem, tím nebem! —

Inu, to jsem se nadchnul, hochu, jako by to nebe pozemské už bylo u samých dveří, kdežto zatím to staré peklo se to roztažuje a řádí, až z toho krušno člověku. Já přeci doufám, že s těmi Filipinci se to nějak po dobrém a ve smíru vyrovná, když i tací lidé, jako dr. Schurman, jenž byl na Filipínách jako prezidentův komisař, tak pochvalně vyslovuje se o těch svobodnímyšlných lidech tamních. Ale nebude to, nebude! Ta křesťovská sebranka, co presidentem vládně, a v níž kofistický duch anglických strýčků jako v zrcadle se obrazí, nedopustí tomu, aby došlo se Filipincům samostatnosti. Oni jedenkrát ustanovili se na tom, že ostrovy jejich musí nám náležet, aby mohli z nich kořistit, a tím je vše odbyto. Kdo má moc, ten vládne — a moc mají oni. President je jejich, kongres jejich, soudcové jsou jejich — a pak se sudte. V celé té vládní hře, je obyčejný lid jen jako pokyvovačem a jestli někdy zakrouží hlavou, tak mu ji hned řízným pohlavkem narovná, aby je snad nějakými protesty neobtěžoval. President řekne, jako tuhle v Ocean Grove, že hvězdnatý prapor nepřestane vláti na Filipínech — a tedy opravdu nepřestane. Basta a konec! Na tom nezmění ani stávající kongres nic, to president ví, neb jinak nemluvil by s tou rozhodností a určitostí.

Ubozí, dobří, zbožňovaní Filipinci! Osud váš je zpečetěn! Leda by neutuchující vaše statečnost a obětavost, s přiznivými vám poměry klimatickými a geografickými, vás v odporu udrželi, dokud neopaneje zde to druhé lepší svědomí amerického lidu. Padnete-li dřív, padnete na vždy, neb ani to lepší svědomí vás, jednou docela poraženě, už nepozvedne. Budete mít místo španělských pány americké. Tito naučí vás vydatnějšímu a hojnějšímu dobývání bohatství, než to učinili Španělé; ale nikoli k vůli vašemu nýbrž svému obohacení. Vy budete se na americké boháče dít, kteří záhy uchvátí nejlepší zdroje bohatství na vašich ostrovech — a my, pracovníci lid zdejší, budeme mít zase to potěšení platit nekonečné válečné daně, aby páni mohli mít u vás dost vojska, ku ochraně svých zájmů a držení vás v pokojném poddanství. Taková je politika nynější administrace. Bůh jí zatrať! Neb kdo úcty nemá pro celou minulost svého národa a po ideálech jeho, svobodě, rovnosti, lidskosti šlape, věru jiného si nezaslouží. — Až do té nešťastné loňské války byli jsme zářící, vděční hvězdou národů, k níž všichni utlačení a porobení obraceli zraky své, v naději na pomoc a ochranu. Sláva ta je pryč! Už nejsme osvoboditeli, ale potlačovateli národů. Už by pan Palda nemohl volati americký lid ku zastání se o samosprávu bojůvých Čechů, jako činí ve své přednášce, u Pokroku Západu tiskem vyšlé, neb nyní americký lid, sám souciti se zprostiv a práva lidskosti do bláta zšlapav, s mečem v ruce cizí lid dobývá a podmaňuje. Zavádí svou moc i svou řeč v cizí zemi. S toutéž bezohledností a drzostí, s jakou druhdy vlády rakouské jaly se bráti nám přirozený jazyk, přikročuje vláda největší republiky světa ku zavádění anglického jazyka na Filipínech, aby obyvatel je jejich účastnými učinila jeho výhodou a dobrodiním. Dle našeho (amerického) školního nařízení zavádí se anglický jazyk do škol obecných v Manile, co předmět povinný. Jaký, medle, rozdíl mezi tímto anglickým dobrodiním na Filipínech a německým v Čechách? Němci nás chtěli též spasiti svou velice rozšířenou a znamenitě vyvinutou řeč. Proč jsme se bránili? Proč brání se Filipinci takové spásy? Poněvadž uráží lidskou důstojnost. Člověk nechce almužnu, dokud dovede a může pracovat. Národ odmítá cizí spásu, dokud cítí v sobě dosti síly ku

vyvíknouti ze sebe sama. Almužna pokouje; cizí pomoc otročí. Mám však strach, hochu, že anglický duch, následkem vlastní bezohlednosti, bude dělat rychlejší pokroky na Filipínech, než konal německý v Čechách a věru neposkytne jim po více než stu letech přiležitost ku národnímu znovuzrození, jako stalo se nám. Anglické i německé plemeno vyniká germánskou vlastností podmanitelskou — ale anglické v novém a dokonalejším vydání.

Jest-li pak je to pravda — pravil ještě strýček — že na sjezdu detroitském vyhozena byla "znalost češtiny" ze stanov bratrstva Č. S. P. S. a že od nynějška státi se může členem každým muž určitého věku a původu českého, třeba postarád dokonale znalost češtiny? Se stanoviska praktického je to opatření asi případné a dobré — ale se stanoviska národního je to první hřeb do národní rakve. Úd, který nebude se moci dobře vyjádřiti v češtině, bude smět a moci učiniti to v angličtině. Přítomní ve schůzi musí ho vyslechnout, jako plnoprávného člena, od něhož znalost češtiny se nežadala a někdo jiný bude muset jeho návrh, řeč a podobné do češtiny přeložiti. Značnou schůze dvojjazyčné — první počátek odnárodnění. Až budou všichni přítomní anglicky rozumět, přestane se překládat do češtiny a poněvadž mladším bude angličtina čím dál tím pohodlnější, budou užívat jí všichni. Česko-Slovenské Podporující Spolky budou českými už jen potomky svých zakladatelů a památkou — řečí budou anglické. Tohle je poangličtění bez násilí — mocí poměru a potřeby. Jdeme tam, hochu, jdeme! — Toto je první krok. Nechci nic vyčítat ani nadhazovat. Křivitovalo se tu bez toho až do věčné hanby a předčasně zkázy. Ufvali jsme se navzájem, ufvali. A to je pravda. Kdybychom byli bývali jinými, nemuselo se ještě kapitulovat. A proto je mi zrovna do pláče, když i naše nejmocnější organizace, svým členstvem i vlivem mravním v pravdě vůdčí, nucena se viděla tento krok učiniti a zarazit první hřeb do rakve národní. Ostatní zatlukou se — už snáze a bez bolesti.

Z redaktorských toulek.

(Dokončení.)

Grand Junction jest největším městečkem v údolí řeky Grand. Nalézá se při stoku Grand a Gunnison řek, má obyvatelstva 4000, lež 450 mil od Denver a 400 v výšce 4594 stop nad hladinou mořskou. Leží v širokém údolí, kteréž pomocí zavodňování poskytuje hojných úrod ovoce, zvláště broskví, a obilí i zelenin všeho druhu. Zde sblíže se úzkotrávová dráha Rio Grand s tratí hlavní, vedoucí od západu na východ, kteréž použili jsme ku cestě zpáteční. Hlavní trať Rio Grand dráhy stoupá údolím Grand řeky, kteréž zprvu jest široké, ale poněmáhle se úží. Devadesát mil od Grand Junction a 360 mil od Denver nalézá se proslulé lázeňské místo Glenwood Springs, kteréž každým rokem nabývá větší známosti a věhlasu, jak pro svá horká vřídla, tak pro svou polohu, kteréž jest tou dobou roční skutečně vabivou. Glenwood Springs leží v poněkud rozšířeném údolíčku, při vtoku Roaring Fork řeky do Grand řeky, obklopeno jsouc kolkolem vysokými a malebnými vrchy. Po obou stranách Grand řeky nalézá se četné horké prameny, z nichž několik upraveno bylo k účelům lázeňským. Největší lázně nalézá se na severní straně řeky Grand, kdežto městečko je na straně protější a přes řeku klene se pěkný železný most. Kde největší vřídlo proudí, vyzděna byla velká kašna, z kteréž odtéká potok potrubím as 3 stěvk širokým a 2 stěvk vysokým. Voda, kteráž tu ze země proudí, má teplotu 141 st. F. Barvy jest ocelově modravé v kašně samé, avšak křísťalově čistá zdá se býti ve vodovodu, kterým odtéká. Blíže této kašny nalézá se jiná menší, z kteréž se používá voda k pití. Tato jest sladká, chuti slabě siřičité. Z té přičiny se při prvním okusení zdá nechutnou, však zvykne se na ni v brzké a pak pije se dosti s chutí. O vodě zdejší tvrdí se, že jest pro neudhy v žaludku a zvláště jest působivější a vydatnější, než karlovarská. Že účinek její jest podobný oné v Karlových Varech, o tom jsme se přesvědčili. Voda, kteráž utěká z velkého prameňu, svádí se do obrovského koupadla,

kteříž zřízeno jest pod širým nebem, jsouc 400 stop dlouhé a 100 široké. Zde mraí se teplota zřídla na teplotu krve, totiž as na 95 stupňů a slouží ke koupání. Jak horká, tak i studená voda neustále přítéká a odtéká silným proudem a nelze sobě přjemnějšího vykoupání pomysli, nežli v této obrovské teplé koupeli. Mimo tohoto velkého koupadla jsou tu ovšem lázně, kteréž lze používat dle potřeby a předpisu lékařského. O přespělosti pití této vody a používání lázní v různých nemocech, zejména v nemocech žaludečních a jaterních, jako i v případech revmatismu, vypravují se tu historiky skoro neuvěřitelné. Uvádí se tu případy, v nichž revmatismem trpící a schromlí, během týdne neb dvou, úplného vyléčení došli.

Ještě zajímavější nežli zřídla, jsou tu parní jeskyně. Ve stráni za parními vřídly nalézá se totiž jeskyně, v kteréž ze země vychází páry siřičité, jichž používá se ku přirozeným parním lázním. Jeskyně jsou upraveny a elektrickým světlem opatřeny. O vydatnosti těchto parních lázní, zejména k léčení revmatismu, mnoho se bájí.

Jedeme-li dále k východu, tedy ocitneme se, jakmile vyjedeme z Glenwood Springs, v prorv, neboli cañonu Grand řeky. Za Glenwood nalézá se tunel ve výšce skalním až k samé vodě sahajícím a z druhé strany tunelu již vyjždíme do cañonu, kterýž opět líší se útvarem svým od oněch, jimiž projeli jsme po dráze úzkotrávové. Skaliska po obou stranách nedosahují té výše jako v černém cañonu gunnisonckém aeb v královské propasti Arkansasu, avšak nic v malebnosti jim nezaadí. Nejsou ani skupinami balvanů jako prvější, ani jednotlivými žulovými stěny, nýbrž podobají se spíše rozvalinám měst, zbytkům obrovských zdí, zbudovaných pravidelně z velkých balvanů, v pravidelných vrstvách se sebe kladených. V každé zatáčce mění se ovšem kaleidoskopicky velikolepě ten pohled, nejen ve tvaru, nýbrž i v barvách, tak že se zrak ani pohledem nasytiti nemůže. Když jsme ušli šest neb osm mil, počínají poněmáhle skalní stěny se rozestupovati a jedeme opět údolím, až zabojíme z údolí Grand do údolí Eagle řeky, podle kteréž výš a výše stoupáme. Také na této řece jest prorva, ale ne dlouhá, však proto přece velice zajímavá. Stráně po obou stranách dosahují výše až 2000 stop a necht' v kterémkoliv směru zraky obrátíme, vidíme všude známky práce prospektorů, v jednom místě pak vidíme nad sebou při samém vrcholu, stráně 2000 stop vysoké, dolování v plněm proudě. Vydobytá ruda syje se níže, do místa, kdež zřízena jest po boku stráně železniční trať, kteréž vydobytou rudu odváží.

Po obou stranách Eagle River cañonu vidíme ve stráních a kopcích chatrce prospektorů a místa, kdež kamení lámali a dolů sypali. Při tom stoupá dráha neustále, až dospěje průsmyku Tennessee, jen málo nižší nežli průsmyk Marshallův, totiž 10,418 stop. Po obou stranách průsmyku hospodářská ruka lidská vsuktu loupeživě. Stráně i sedla okolní porostlé byly druhdy statným lesem borovým, jedlovým a smrčinovým, však nyní již málo kde vidíme ještě zbytky, pouze jen pařezy zbývají. I mláz zdá se býti vyhubená, snad ohněm, tak že nové lesy na místě vykáčených nerůstají. Dříví toto vykáčeno bylo za účelem spalení na dřevěné uhlí, ku spotřebě dolů a na mnoha místech vidíme zbytky aneb trosky homolovitých pecí z cihel zbudovaných, v nichž dělo se toto ničění lesů.

V Tennessee průsmyku nalézáme se opět na rozhraní vod. Průsmyk sám líší se značně od Marshallového. Kdežto tam jest pouhé sedlo, zde nalézáme dosti široké údolí, kterýmž se dráha vine. V některých místech vidíme zavedené zavodňování, však to používá se pouze jen k docílení zrůstu travin, jelikož v této výšce již ani oves ani brambory se nedají.

Po obou stranách dráhy u větší menší vzdálenosti třív zřehru vrcholy pohoří od 3000 až 4000 st. výše, nežli my se nalézáme. Vzduch jest chladný, což jest zcela přirozeno, neboť horstvo kolkolem nás pokryto jest částečně sněhem, ačkoliv jest to již počátkem srpna. Minouce temeno průsmyku, sjezdíme po svahu východním a minuvě několik nepatrných sta-

nic, blížíme se poněmáhle k Leadville, nejvýše to položenému místu hornickému. Nalézá se totiž 10,200 stop nad hladinou mořskou, vzdáleno jsouc 270 mil od Denver. Leadville jest největším městem v horách a druhdy bylo největším po Denver, nyní však zaujímá třetí aneb čtvrté místo mezi městy coloradskými. Jest to město poměrně již staré, neboť hned v roce 1859 bylo zde zlato objeveno a vyrýžovalo se tu as za milion dolarů ročně po následujících pěti let. Když rýžování přestalo se vypláceti, opuštěna byla rýžoviště a město skoro zaniklo, však oživeno znovu roku 1876, když objevena zde v náramné hojnosti a bohatosti ruda stříbrná. Tehdy nastal sem nesmírný nával lidstva a město dosáhlo až 30,000 obyvatelstva. V minulých letech pokleslo dolování rudy stříbrné, však teď jest opět živější a pracuje se hojněji jak v dolech, tak i v několika šmelcovnách, jež se tu nalézájí. Ne každý může tu však vydržeti. Následkem vysoké polohy zdejší podléhájí zde lidé snadno zánětu plic a tak zvané horské zimnici (mountain fever). Že nalézáme se v místě hornickém par excellence, to seznáme, jakmile se vjede do nádraží. Rozléhají se po obou stranách vlaku dětský řev celého zástupu hochů a děvčat, nabízející sbírky kousků rudy k prodeji. Není to ovšem ruda ani zlatá ani stříbrná, nýbrž jest to z pravidla lesklý vyhraněný kyz železitý, kterýž jest úplně bezcenným a kterýž lidé věci neznalí ovšem ochotně za rudu stříbrnou aneb jinou kupují.

Z Leadville sjezdíme dolů zprvu širokým, později však čím dále tím více se účícím údolím, kteréž konečně do jiného, ještě užšího, zahýbá, po značném svahu. Z výše 10,200 stop, na kteréž se Leadville nalézá, sjezdeme v době dvou hodin do 60 mil vzdáleného Salida, kteréž leží 3,150 stop níže. Sestupujeme tedy průměrem v každé míli 50 stop. Ovšem, čím hlouběji sjezdíme, tím výše nad nás vypínají se okolní vrcholy horských velikánů. Na pravo opět zříme pásmo kolejnů a za ním dále k jihu pásmo Sangre de Cristo, až se ocitneme znovu v kotlině, v kteréž útulně rozkládá se Salida, z kteréž města pak vede nás cesta zpáteční k Denver a na východ. Jedeme pak poznovu propastí řeky Arkansas, s tím toliko rozdílem, že cesta nyní, jsouc po svahu, rychleji ubíhá a jednotlivé stráně a skalní stěny zraku rychleji unikají, než když jsme jeli pracně nahoru. Vzduch se čím dále tím více otepluje a za nedlouho ocitneme se na úpatí pokrajního pásma horského, v Cañon City, kdež vítají nás zástupci s ovocem, hlavně jablky, jež k prodeji nabízí. Zkoušeli jsme tu několiké druhy a našli některé, jež v pravdě byly nevyrovnatelnými svou přjemnou chutí i vůní, podávající důkazu, že při náležitém ošetřování a poskytování stromům potřebné vláhy, krajina tato proslulou bude svým ovocnářstvím. Když se již zmiňuji o ovoci, podotknu ještě, že jsme nikde nejdli chutnějších červených malin, nežli ve Skalním pohoří a shledali jsme je nejen bujně rostoucí, kde byly pěstovány, nýbrž též rostoucí divoce u nesmírné hojnosti po Cheyenne vrchu.

Po více než třinehdělním pobytu ve Skalním pohoří vraceli jsme se k domovu v tom přesvědčení, že jsme viděli dost vrchů a skal po celé své věk a ještě víc. Však odnášeli jsme si trvalou upomínku na mnohé ty nevyrovnatelné krásy přírody, jež vryly se nám v mysl nesmazatelně.

Slovo k matkám.

Matky dítek, kteréž trpí croupem, aneb silným nachlazením, nepotřebují odkládati se podáváním jim Chamberlain's Cough Remedy. Neobsahuje žádný opiat, ani narkotické jedy jakékoliv a může se dáti s důvěrou ne mluvňatům jako dorostlým. Velký zdar, kterýž provádí užívání tohoto léku při léčení nastuzení a croupu, získal mu schválení a pochvalu, které se těší po celých Spojených Státech a v mnohých cizích zemích. Na prodej ve všech lékárnách.

Vyléčení koktaní.

REFERENCE: Nejlepší lékárka v Omaze. Podotčení: Máma. Julia E. Vessaga. 601 First Street, Omaha, Neb.

Knihuकेपुत्य Pokroku Západu

Máme na skladě velké množství spisů zábavných a poučných se všech možných oborů. Divadelní spisy máme všechny, jež jsou k dostání v různých sbírkách. Píšte si o seznam, obdržíte jej zdarma. Adresujte jedno z nás: Pokrok Západu, Omaha, Neb.

ŽENA POUZE VÍ, co to jest zkoušení od spádého léka, bto-toku, bolestných neb nepravdivých mltol-ných aneb od nepravdivosti destinktlnho ženského štěstí. Mst může sympatizovat neb jí může litovat, však není možno by znal její trápení — strážné zkoušení, tak trpělivě snážené, které ženu oloupi o kráun, naději a štěstí. A přeč tohoto trápení není třeba. McELREE'S "Wine of Cardui" Jej odstraní. Tento lék vyléčí všechny "ženské nemoci", rychle a trvale. On odstraní ponížující lékařské problémy. Léčení se může doma. Při něm není stálý výdej a stálé ne-snáze. Trpící se vyhojí a ostane vyhojeným. Vlna of Cardui počíná býti účinným lékem pro všechny nemaze této třídy. Ono stojí pouze \$1.00 od kteréhokoli lékárnika neb od vyrábě-telů: "The Chattanooga Medicine Company, Chattanooga, Tenn."

Farmaření v Coloradu a New Mexiko. Denver & Rio Grande dráha "scenická to dráha světová" vydala ilustrovanou knihu o předmětu výše zmíněném, kterouž pošle ochotně a bezplatně na požádání každému farmeru, kterýž si přeje předělení. Kniha tato poskytuje velmi cenného poučení o hospodářských, ovocnářských a dobyt-kářských zájmech oné krajiny a měla by býti v rukou každého, kdo si přeje seznáti spůsoby farma-ření se zavodňováním. Píšte na S. K. Hooper, G. T. & P. A., Denver, Col. 95X10

FR. CUBA ...ČESKÝ PRAVNÍK... VE SCHUYLER - NEBR. Vede právní pře při všech sou-dech v kterékoli části státu a poslouží právní radou ve všech připa-dech. Pečuje bedlivě a osobně o všechny záležitosti mu svěřené. REFERENCE: Bankovní dům F. Földy. Adresujte: Fr. Cuba, Schuyler, Neb.

Dr. L. H. SIXTA, český lékař. SCHUYLER, NEBR. Písařna v Hollmanově bloku. V druhém poschodí.

Frank Doležal, český právník. FREMONT, - NEBRASKA. Vytváje veškeré soudní a právní zá-ležitosti při vrchním, aneb krajském sou- d v kterémkoliv okresu. Máje dokládné znalosti práv, nabízí služeb svých et. krajanům ve všech částech státu. 441f.

Při své návštěvě výstavy

—neopomeňte navštívit— MOORISH CAFÉ ZAHRADU A RESTAURACI na východní Midway. Lepšího obložení a tak levně, nedo-stane se vám nikde. d194Mš Všechny krajany účtívě zve Chas. Stiller

Lešetinský kovář. Před několika lety vydána byla v Praze uchvatná výpravná báseň Svato-pluka Čecha, "Lešetinský kovář." Lí- čeno v ní otrými tahy poměrování českých dědin cizozemskými fabrikant- y a vřelá láska lidu českého k řeči otců svých. Lešetinský kovář, vzor pravého Čecha, vzdoruje snahám po- němčovacím a zaplatí vzor svůj živo- cem, neboť za poměrovateli stojí mo- cečné rameno "zákona a spravedlnosti". Báseň, psaná v slohu lehkém a přeče úchvatně zajímavém, způsobila velký rozruch. Však ten trval na krátké Vláda ji skonfiškovala! Jen něco málo výtisků před konfiškací rozprodáno přišlo mezi lid. Jsouce přesvědčení, že přijdeme vstříci práci každého mlou- nika úšlechtilé čety, vydali jsme se svolením spisovatele báseň tuto v píneáz znění konfiškované vydání. A v očekávání tom jsme se nemýlili. Během prvního roku rozebráno prvé vý- dání, akrovně ovšem a uspořádání je- me vydání druhé, v mnohem lepší a do- konalejší úpravě a vřelým formátě než bylo prvé. Báseň tvoří knihu o 88 stranách a prodává se jí po 25ct. Do- držte, se zaručením, za 50c. z druhého vydání (ana kniha valně těší) za 65ct. K dostání za hotové u Pokrok Západu, Omaha, Neb.